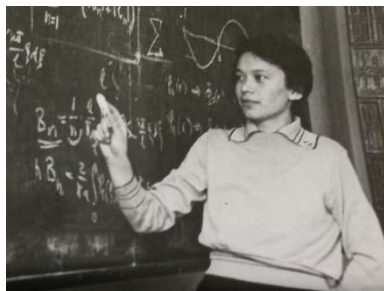

Farkas Anna (1937–2023)

Farkas Anna, avagy „Nusi néni”, ahogy egykori diákjai ismertük, február 12-én távozott e földi létből. Sokan emlékszünk vissza rá hálás szívvel, hiszen nemcsak tanárunk volt, hanem sokak számára pótmama is, azon a Fizika Karon, ahol a tanárok többsége természetszerűleg férfi. Szakmai kapcsolatai révén többen találták meg jövőjüket a kutatásban itthon, vagy külföldön egyaránt. Volt tanítványaival folyamatosan ápolta a kapcsolatot. Követte szinte minden tanítványa életpályáját. Aki Kolozsvárra jött, gyakran meglátogatta őt családi otthonában, ahol a macskák társaságában biztonságban érezhette magát mindenki. Még a tavaly is részt vett, ha csak online bekapcsolódva is, az 1995-ben végzett évfolyam találkozáján és kedves, bátorító szavakat intézett volt tanítványaikhoz, miközben saját időslétéhez próbált humorral és elfogadással fordulni.

Farkas Anna fiatalkori fényképe

Kolozsváron született, a Református Leánygimnáziumban tanult, majd az államosítás után nevet változtatott intézményben érettségizett 1954-ben. A Bolyai Egyetem matematika–fizika szakán diplomázott 1958-ban. Fél év középiskolai tanárkodás után, 1959 tavaszától a Bolyai Egyetem oktatója lesz, így fiatal tanárként éri a két egyetem összevonása. Főleg atom-, molekula- és magfizikát, de összesen 13 tantárgyat oktatott. 1994-es nyugdíjazása után több mint 10 évig tanított még az egyetemen. *A Firka szerkesztőbizottságának tagja volt a folyóirat 1991-es elindulásától kezdve 2014-ig, a folyóirat 23 évfolyamán át.*

Mindig az elvárásoknak megfelelően vállalta az újabb feladatokat és bölcsességgel elfogadta az állandó gáncoskodást, amellyel szakmai előmenetelét gátolta az akkori rendszer. Ő volt az, aki mindig fizikatörténeti vonatkozásokra is felhívta diákjai figyelmét. Stílusa a szerény, odafigyelő, törődő pedagógusé volt, aki nyitogatta a diákok szemét a tudomány társadalmi vonatkozásai felé is, szinte minden témára volt egy anekdotája. Ez is tükrözött rendkívüli műveltségét, hiszen a kolozsvári kulturális életben (könyvbemutatók, színházban, kiállításmegnyitók) jelenlétét mindenki értékelte. Zsigmond Emese, a Napsugár gyermeklap egykori főszerkesztője így búcsúzott tőle: „Szípkázó szellem, frissen csobogó kíváncsiság, segítőkész, mély emberség ragyogta be lényedet. Azon kevesek közé tartoztál, akiket az értelem mindvégig megóvott magánytól, borútól, önsajnálattól, és megajándékozott az elfogadás és a humor kegyelmével.”

Vörös Alpár István Vita, Sárközi Zsuzsa

